

Sag C-330/24**Anmodning om præjudiciel afgørelse****Dato for indlevering:**

6. maj 2024

Forelæggende ret:

Nejvyšší správní soud (Tjekkiet)

Afgørelse af:

25. april 2024

Kassationsappellant:

Celní jednatelství Zelinka s. r. o.

Kassationsindstævnt:

Generální ředitelství cel

KENDELSE

Nejvyšší správní soud (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Tjekkiet) [udelades] har i sagen iværksat af: **Celní jednatelství Zelinka s. r. o.**, [udelades] (kassationsappellanten) mod: **Generální ředitelství cel** (generaldirektoratet for told, Tjekkiet) [udelades] (kassationsindstævnte) til prøvelse af kassationsindstævntes afgørelse af 21. november 2022 [udelades] inden for rammerne af en kassationsanke iværksat af kassationsappellanten til prøvelse af dommen afsagt af Městský soud v Praze (byretten i Prag, Tjekkiet) den 13. juli 2023, sags nr. 10 Af2/2023–57,

afsagt følgende kendelse:

I. Den Europæiske Unions Domstol **forelægges** følgende præjudicielle spørgsmål:

Skal begrebet »omyl« [i den tjekkiske version; på dansk »med urette«] som omhandlet i artikel 116, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen fortolkes således, at en toldskyld kun kan genindføres, hvis det anses for godtgjort, at godtgørelsen af toldskyld skete som følge af en utilsigtet handling fra

toldmyndighedens side, eller kan [indrømmelse af godtgørelse med] urette som omhandlet i denne bestemmelse også omfatte toldmyndighedens fejlagtige tarifiering af varen?

[Udelades]

Begrundelse

I. Faktiske omstændigheder

[1] Celní jednatelství Zelinka s. r. o. (herefter »kassationsappellanten«) importerer til Den Europæiske Union elektroniske produkter AXIS S20xx (herefter »varer«) med henblik på overgang til fri omsætning. Kassationsappellanten havde oprindeligt henført disse produkter under toldposition CN 8521 90 00 90 i toldnomenklaturen svarende til en toldsats på 8,7%. Celní úřad pro hlavní město Prahu (toldkontoret for hovedstaden Prag, Tjekkiet) opkrævede efterfølgende hos kassationsappellanten en toldafgift, der svarede til den angivne position i toldnomenklaturen, stor 1 541 018 CZK.

[2] Kassationsappellanten indgav efterfølgende til Celní úřad pro hlavní město Prahu (toldkontoret for hovedstaden Prag) anmodning om ændring af tarifieringen for disse varer til underposition 8517 62 00 00 i den kombinerede nomenklatur svarende til en toldsats på 0%. Som led i denne anmodning anmodedes det også om godtgørelse af den betalte toldafgift. Kassationsappellanten vedlagde sin anmodning Závaznou informací o sazebním zařazení zboží od Celního úřadu pro Olomoucký kraj (bindende oplysninger om tarifiering fra toldkontoret for Olomouc-regionen) [udelades], der var lagt til grund for en besvarelse af anmodning fra en anden aktør, hvori de samme varer blev henført under toldposition 8517 62 00 00. Celní úřad pro hlavní město Prahu (toldkontoret for hovedstaden Prag) tog kassationsappellantens anmodning til følge og godtgjorde afgiftsbeløbet stort CZK.

[3] Den 8. juni 2021 gennemførte Celní úřad pro Jihomoravský kraj (toldkontoret for den sydlige Moraviaregion) kontrol af de toldfritagne varer, hvis formål var verifikation af, hvorvidt tarifieringen af varer i toldangivelsen var korrekt. Som et resultat af kontrollen fandt toldkontoret, at de omhandlede varer skulle være blevet henført under toldposition 8521 90 00 90, således som de oprindeligt var blevet tariferet. Som følge heraf traf toldkontoret flere afgørelser om yderligere opkrævning af toldafgift og opkrævede hos kassationsappellanten et samlet beløb stort 1 541 018 CZK. Kassationsappellanten påklagede disse afgørelser om yderligere opkrævning af toldafgift til Generální ředitelství cel (generaldirektoratet for told, Tjekkiet), der gav kassationsappellanten medhold i klagen og i begrundelse af sin afgørelse anførte, at den rette løsning var at genindføre den oprindelige toldskyld i medfør af artikel 116, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 af 9. oktober 2013 om EU-toldkodeksen (herefter »toldkodeksen«), der giver adgang til at genindføre den

oprindelige toldskyld, hvis godtgørelse eller fritagelse for afgiftsbeløbet er indrømmet som følge af en utilsigtet fejltagelse.

[4] Som følge heraf traf Celní úřad pro hlavní město Prahu (toldkontoret for hovedstaden Prag) den 17. marts 2022 i alt ni afgørelser om genindførelse af toldskylden på i alt 1 541 018 CZK, idet toldkontoret lagde til grund, at afgiftsbeløbet i det tilfælde var blevet godtgjort som følge af toldkontorets fejl, der bestod i en forkert tarifiering af kassationsappellantens varer som henhørende under toldposition 8517 62 00 00 svarende til en toldsats 0%. Kassationsappellanten påklagede disse afgørelser til Generální ředitelství cel (generaldirektoratet for told), der ved afgørelse af 21. november 2022 forkastede klagen og stadfæstede afgørelsen der var truffet af Celní úřad pro hlavní město Prahu (toldkontoret for hovedstaden Prag).

[5] Kassationsappellanten anlagde en retssag til prøvelse af den afgørelse, der var truffet af Generální ředitelství cel (generaldirektoratet for told), ved Městský soud v Praze (byretten i Prag, Tjekkiet, herefter »byretten«), der forkastede søgsmålet. Byretten fastslog, at toldkodeksens artikel 116, stk. 7, fandt anvendelse i hovedsagen, idet bestemmelsen vedrørte de indholdsmæssige fejl ved afgørelser, som træffes af toldmyndigheder. I visse sprogversioner af toldkodeksen anvendes udtrykkene »error« (engelsk) og »errore« (spansk), som i [tjekkisk] juridisk sprogbrug snarere betyder *pochybení* (uretmæssighed) end [*omyl* (utilsigtet fejltagelse)]. I den tjekkiske oversættelse af denne bestemmelse blev det bredere begreb *neoprávněně* [»uretmæssigt«], dvs. i strid med retsfor skrifter, erstattet med det snævrere begreb *omylem* [»ved en utilsigtet fejltagelse«.] dvs. helt uagtsom adfærd. Ifølge byretten finder artikel 116, stk. 7, således anvendelse på de situationer, hvor afgiftsbeløbet er blevet godtgjort uretmæssigt, ligesom det var tilfældet i hovedsagen.

[6] Kassationsappellanten har indbragt en kassationsanke til prøvelse af byrettens dom til Nejvyšší správní soud (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Tjekkiet). Kassationsappellanten har til støtte for kassationsanken gjort gældende, at begrebet »med urette« som omhandlet i toldkodeksens artikel 116, stk. 7, ikke vedrører de situationer, hvor toldafgiften er blevet godtgjort *neoprávněně* [»uretmæssigt«], men alene de situationer, hvor toldafgiften er blevet godtgjort som følge af *omylem* [»ved en utilsigtet fejltagelse«]. Formålet med denne bestemmelse er at forhindre situationer, hvor godtgørelsen eller fritagelsen for toldafgift er et resultat af toldmyndighedens utilsigtede adfærd, og ikke at rette på toldmyndighedens fejlagtige vurdering af de i sagen foreliggende faktiske omstændigheder af væsentlig betydning. Toldkodeksens artikel 116, stk. 7, skal fortolkes indskrænkende. Såfremt den eneste begrænsning for anvendelsen af denne bestemmelse var en forældelsesfrist på 3 år som omhandlet i toldkodeksens artikel 103, ville den part, der har fået toldafgiften godtgjort, hver gang være nødsaget til at vente flere år inden parten kunne være sikker på, at den ikke ville være forpligtet til at genbetale den godtgjorte toldafgift.

[7] Under behandlingen af kassationsanken har Generální ředitelství cel (generaldirektoratet for told) fundet, at der ved fortolkning af toldkodeksens artikel 116, stk. 7, også skal gøres brug af andre metoder end ordlydsfortolkning, og at bestemmelsen således også finder anvendelse i hovedsagen, hvori der til grund for godtgørelsen af toldafgiften lå toldmyndighedens fejlagtige analyse, som toldmyndigheden foretog til brug for tarifiering af varerne efter en bestemt position i toldnomenklaturen.

II. Anførte EU-retlige forskrifter

[8] Toldkodeksens artikel 116, stk. 7, i den tjekkiske sprogversion bestemmer:

»Hvis toldmyndighederne »omylem«; en utilsigtet fejltagelse; o.a.: den danske sprogversion »med urette«] har indrømmet godtgørelse eller fritagelse, genindføres den oprindelige toldskyld, for så vidt opkrævningen af den ikke er forældet i henhold til artikel 103. I sådanne tilfælde skal de renter, der eventuelt er betalt i henhold til stk. 6, andet afsnit, godtgøres.«

[9] Stk. 7 er forbundet med stk. 1, der vedrører godtgørelsen og fritagelsen af en toldafgift og som bestemmer:

»Med forbehold af de betingelser, der er fastsat i denne afdeling, skal der ydes godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgiftsbeløb på grundlag af følgende:

- a) for meget opkrævede import- eller eksportafgiftsbeløb*
- b) defekte eller ikkebestillingsvarende varer*
- c) fejl begået af de kompetente myndigheder*
- d) rimelighed.*

Import- eller eksportafgiftsbeløb godtgøres, hvis de er blevet betalt, og den pågældende toldangivelse erklæres ugyldig i medfør af artikel 174.«

[10] Af artikel 79, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 450/2008 af 23. april 2008 om EF-toldkodeksen (herefter »forordning 450/2008«), der var gældende forud for vedtagelsen af den toldkodeks, der finder anvendelse i hovedsagen, fremgik følgende: *Hvis den kompetente myndighed ved en utilsigtet fejltagelse [»omylem«] med urette har indrømmet godtgørelse eller fritagelse, genindføres den oprindelige toldskyld, for så vidt opkrævningen af den ikke er forældet i henhold til artikel 68.*

[11] Artikel 242 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (herefter: »forordning 2913/92), bestemte, at *hvis der med urette [»neoprávně«] er indrømmet fritagelse for en toldskyld, eller det*

tilsvarende afgiftsbeløb er godtgjort, kan den oprindelige skyld opkræves. De renter, der eventuelt er betalt i henhold til artikel 241, skal godtgøres.

III. Begrundelse for det forelagte præjudicielle spørgsmål

[12] Nejvyšší správní soud (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) er kommet til den konklusion, at det har væsentlig betydning for at efterprøve, hvorvidt toldmyndigheden med rette har genindført toldskylden over for kassationsappellanten, at fastslå, hvordan begrebet »omyl« [»ved en utilsigtet fejltagelse«] skal fortolkes. Det er kassationsappellantens opfattelse, at genindførelse af en toldskyld i henhold til denne bestemmelse alene kan finde sted, når toldmyndigheden har indrømmet godtgørelse eller fritagelse for afgiftsbeløbet uden at toldmyndigheden havde til hensigt netop det resultat. Ifølge Generální ředitelství cel (generaldirektoratet for told) og byretten kan en toldskyld genindføres også selv om afgiftsbeløbet er blevet godtgjort eller fritagelsen er blevet indrømmet med urette, dvs. når toldmyndigheden har begået en fejl, der består i en ukorrekt tarifiering af varer inden for rammerne af en bestemt toldposition. Hvis det var kassationsappellanten, der havde ret og skal gives medhold, ville det ikke være muligt at genindføre kassationsappellantens toldskyld. Hvis det var kassationsindstævnte, der havde ret og skal gives medhold, ville det være muligt at genindføre toldskylden med forbehold for, at visse andre betingelser, navnlig vedrørende forældelse, er opfyldt.

[13] På baggrund af Den Europæiske Unions Domstols praksis (herefter »Domstolen«) har Nejvyšší správní soud (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) lagt til grund, at udtrykket »ved en utilsigtet fejltagelse« som anvendt [i den tjekkiske sprogversion] i toldkodeksen eller de tidligere gældende bestemmelser i EU-retlige regelsæt angående samme spørgsmål ikke har været genstand for fortolkning overhovedet. Selv om Domstolen har anvendt udtrykket »omyl« [»ved en utilsigtet fejltagelse«] i [de tjekkiske sprogversioner af] visse domme (for eksempel i dom af 20.10.2005, C-468/03, Overland Footware, af 5.10.2006, C-100/05, ASM Lithography, af 15.7.2010, C-234/09, DSV Road), er udtrykket ikke blevet anvendt direkte i relation til toldmyndighedernes handlinger, men i relation til vareimportørens handlinger. Selv i disse sager har Domstolen dog ikke foretaget en fortolkning af dette begreb. Ej heller af Domstolens praksis vedrørende skatter eller offentlig støtte kan udledes, hvordan vedkommende myndigheds »utilsigtede fejltagelse« skal defineres.

[14] I Domstolens praksis er der foretaget fortolkning af visse lignende begreber, hvoraf for eksempel begrebet »ukorrekte eller ufuldstændige oplysninger« skal fortolkes således, at det både omfatter indholdsmæssige fejl eller unkladelser og fejlfortolkninger af gældende ret (se dom af 16.10.2014, C-387/13, VAEX Varkens- en Veehandel, præmis 50 og den deri nævnte praksis). Dette begreb bliver i Domstolens praksis indimellem forvekslet med begrebet »fejl«, som omfatter ikke kun indholdsmæssige fejl, men også utilsigtede unkladelser samt enhver angivelse, der ikke har overholdt en toldregel (jf. dom af 16.7.2020, C-97/19, Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG, præmis 54). Også den angivne praksis

har dog kun omhandlet fejl, der var begået af vareimportøren og ikke af toldmyndighederne.

[15] For så vidt angår toldmyndigheders fejl anførte Domstolen i præmis 32 af dom af 18. oktober 2027 i Agrover-sagen, C-173/06, at den nærmere beskaffenhed af en fejl begået af de kompetente toldmyndigheder »afhænger af, hvor indviklede henholdsvis enkle reglerne på området er, og hvor lang tid myndighederne begik fejlen« (dom af 3.3.2005, C-499/03 P, Biegi Nahrungsmittel og Commonfood mod Kommissionen, Sml. I, s. 1751, præmis 47 og 48 og den deri nævnte retspraksis).« Domstolen tog i øvrigt stilling til fejl begået af en toldmyndighed i [præmis 44 af] dom af 10. december 2015 i Veloserviss-sagen, C-427/14, hvori Domstolen fastslog, at det kun er fejl, som kan tilskrives de kompetente myndigheders aktive adfærd, som giver ret til, at der undlades efteropkrævning af told. I så tilfælde kan vareimportøren påberåbe sig berettigede forventning og god tro om, at toldmyndighedernes adfærd og handlinger var korrekte. Dommen vedrørte dog anvendelsen af artikel 220, stk. 2, litra b, i forordning 2913/92 og ikke af denne forordnings artikel 242, som omhandlede genindførelse af en toldskyld.

[16] Nejvyšší správní soud (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) har på den baggrund lagt til grund, at der ikke i Domstolens hidtidige praksis findes en besvarelse af spørgsmålet om, hvordan udtrykket »omyl« [»ved en utilsigtet fejltagelse«] som omhandlet i toldkodeksens artikel 116, stk. 7, skal fortolkes. Nejvyšší správní soud (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) er tilbøjelig til at tilslutte sig Generální ředitelství cels (generaldirektoratet for told) og byrettens opfattelse, hvorefter en toldskyld kan genindføres i medfør af denne bestemmelse også i det tilfælde, hvor toldmyndighedens utilsigtede fejltagelse bestod i en ukorrekt vurdering af, hvilken toldposition i toldnomenklaturen en given vare skal henføres under. En sådan situation har utvivlsomt fundet sted i hovedsagen, hvor Celní úřad pro hlavní město Prahu (toldkontoret for hovedstaden Prag) godtgjorde kassationsappellanten afgiftsbeløbet under hensyn til, at toldkontoret henførte kassationsappellantens varer under en forkert toldposition i toldnomenklaturen svarende til en 0-toldsats i henhold til Závaznou informaci o sazebním zařazení zboží od Celního úřadu pro Olomoucký kraj (bindende oplysninger om tarifiering fra toldkontoret for Olomouc-regionen), som efterfølgende viste sig at have været ukorrekt og derudover i strid med Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 2021/532 af 22. marts 2021 om tarifiering af visse varer i den kombinerede nomenklatur, hvori tarifiering af disse varer blev harmoniseret i hele Unionen ved at henføre disse under toldposition 8521 90 00 svarende til en toldsats på 8,7%.

[17] Den fortolkning af toldkodeksens artikel 116, stk. 7, som kassationsappellanten har lagt til grund for sin påstand, hvorefter bestemmelsen alene kan finde anvendelse i situationer, hvor godtgørelsen af afgiftsbeløbet er sket som følge af toldmyndighedens utilsigtede fejltagelse, ville sætte nogle væsentlige og ugrundede begrænsninger for denne bestemmelses anvendelsesmuligheder. I så fald kunne toldmyndigheder alene genindføre en

toldskyld, hvis de ved en utilsigtet fejltagelse for eksempel har overført et beløb i godtgørelse af toldafgiften til en forkert bankkonto eller har truffet afgørelse om toldafgiftens godtgørelse eller fritagelse til fordel af en forkert aktør. Nejvyšší správní soud (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) er af den opfattelse, at det ikke var EU-lovgiverens hensigt. Selv om toldmyndighedens utilsigtede fejltagelse ved godtgørelse eller fritagelse for toldafgiften var en betingelse for genindførelse af en toldskyld også i henhold til [den tjekkiske sprogversion af] forordning 450/2008, hvis bestemmelser var gældende forud for vedtagelsen af toldkodeksen, så fremgik det klart af den tjekkiske sprogversion af artikel 242 i forordning 2913/92, der gjaldt forud for de to ovennævnte forordninger, at genindførelse af en toldskyld var betinget af, at godtgørelsen af toldafgiften var uretmæssig, det vil se uretmæssigt. Det fremgår hverken af toldkodeksen eller en anden EU-lovgivning på toldområdet, at det var EU-lovgiverens hensigt at sætte begrænsninger for denne betingelse således, at genindførelse var forbeholdt alene de tilfælde af godtgørelse eller fritagelse for toldafgiften, som er sket på grundlag af toldmyndighedens utilsigtede adfærd. Nejvyšší správní soud (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) er overbevist om, at EU-lovgiveren ville have sat strengere rammer for denne betingelse, hvis det var EU-lovgiverens hensigt.

[18] Desuden har Nejvyšší správní soud (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) anført, at der i visse sprogversioner af toldkodeksens artikel 116, stk. 7, er genindførelse af en toldskyld ikke gjort betinget af en toldmyndigheds utilsigtede fejltagelse, som det er tilfældet i den tjekkiske sprogversion, men der anvendes begreber, der er tættere på det tjekkiske begreb [»pochybení«] »uretmæssighed«, der har en bredere betydning. Således er det i den engelsksprogede version, hvor der anvendes begrebet »error«, som for så vidt angår det juridiske sprog er tættere på det tjekkiske begreb »uretmæssighed« eller »fejl«. Den spansksprogede version anvender begrebet »errore«, den portugisiske sprogversion anvender begrebet »erradamente«, og den fransksprogede version af den omhandlede bestemmelse anvender udtrykket »ont accordé à tort«. Bestemmelsens tysksprogede version anvender begrebet »unrecht«, der er tættere på det tjekkiske begreb »nesprávně« [»forkert«] end begrebet »omylem« [»ved en utilsigtet fejltagelse«]. Ifølge Nejvyšší správní soud (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) fremgår det af de andre sprogversioner klart, at formålet med toldkodeksens artikel 116, stk. 7, er at genindføre en toldskyld i situationer, hvor toldmyndigheden ved godtgørelsen af toldafgiften ikke har handlet retmæssigt, det vil se har begået fejl, for eksempel i forbindelse med tarifering af varer, der er blevet henført under en bestemt toldposition inden for toldnomenklaturen, som det er tilfældet i hovedsagen.

[19] Den tjekkiske sprogversion af toldkodeksens artikel 116, stk. 7, er dog ikke den eneste sprogversion, hvor der er anvendt et andet begreb end »uretmæssighed« eller »fejl«. I den slovakiske sprogversion af bestemmelsen anvendes ordet »omylom«, der fuldstændigt svarer til det tjekkiske ord. I bestemmelsens polske sprogversion anvendes ordet »omyłkowo« [»ved en utilsigtet fejltagelse«], hvorimod i toldkodeksens artikel 116, stk. 1, anvendes ordet »błąd« [»fejl«] til beskrivelse af toldmyndighedens adfærd, der udgør et grundlag for toldafgiftens godtgørelse eller fritagelse. Der er dermed ikke belæg

for at hævde, at alene den tjekkiske sprogversion adskiller sig fra de øvrige sprogversioner.

[20] I overensstemmelse med Domstolens praksis er alle sprogversioner af EU-retlige dokumenter lige autentiske, hvorfor Nejvyšší správní soud (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) ikke kunne lægge til grund, at der i visse sprogversioner af toldkodeksens artikel 116, stk. 7, anvendes de samme begreber som i artikel 242 i forordning 2913/92. Domstolen har allerede i dom af 6. oktober 1982 i sagen Srl Cilfit, C-283/81, præmis 18, udtalt, at »de EF-retlige bestemmelser er affattet på flere forskellige sprog, og at alle sproglige versioner er autentiske« (denne oversættelse til tjekkisk er udfærdiget af Nejvyšší správní soud (øverste domstol i forvaltningsretlige sager)). Af præmis 13 i dom af 19. april 2007 i sagen UAB Profisa, C-63/06, fremgår, at »det følger af fast retspraksis, at nødvendigheden af en ensartet anvendelse og dermed fortolkning af fællesskabsretlige bestemmelser udelukker, at en bestemmelses ordlyd i tvivlstilfælde betragtes isoleret, men derimod kræver, at den fortolkes og anvendes på baggrund af versionerne på de andre officielle sprog (dom af 12.11.1969, sag 29/69, Stauder mod Ulm, Sml. 1969, s. 107, org. ref.: Rec. s. 419, præmis 3, af 7.7.1988, sag 55/87, Moxsel mod Balm, Sml. s. 3845, præmis 15, og af 2.4.1998, sag C-296/95, EMU Tabac m.fl., Sml. I, s. 1605, præmis 36)«. Tilsvarende har Domstolen i præmis 24 i dom af 13. september 2018 i sagen Česká pojišť'ovna, a. s./WCZ, spol. s r. o., C-287/17, udtalt følgende: »Det følger imidlertid af fast retspraksis, at den formulering, der er anvendt i en af sprogversionerne af en EU-retlig bestemmelse, ikke kan tjene som eneste grundlag for bestemmelsens fortolkning eller tillægges større betydning end de øvrige sprogversioner. EU-retlige bestemmelser skal nemlig fortolkes og anvendes ensartet i lyset af de versioner, der er udfærdiget på alle Den Europæiske Unions officielle sprog (dom af 6.6.2018, Tarragó da Silveira, C-250/17, EU:C:2018:398, præmis 20)«.

[21] Nejvyšší správní soud (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) har dermed ikke været i stand til at fastslå, hvilket af begreberne, der er anvendt i de forskellige sprogversioner af toldkodeksens artikel 116, stk. 7, der er korrekt, og hvorvidt det med hensyn til de sprogversioner, hvori der anvendes udtrykket »omyl« [»ved en utilsigtet fejltagelse«], ikke alene er tale om en ukorrekt oversættelse. Nejvyšší správní soud (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) har i øvrigt konstateret, at Domstolen i sin praksis ikke har taget stilling til den betydningsmæssige indhold af toldkodeksens artikel 116, stk. 7, eller de tilsvarende bestemmelser i de tidligere gældende forordninger endnu. Domstolen har heller ikke foretaget en fortolkning af udtrykket »omyl« [»ved en utilsigtet fejltagelse«]. Det fremgår af Domstolens faste praksis, at en national domstol, hvis afgørelser i henhold til national ret ikke kan appelleres, dermed også Nejvyšší správní soud (øverste domstol i forvaltningsretlige sager), er forpligtet til at indbringe en sag for Domstolen, når der rejses et spørgsmål om fortolkningen af EU-retten, medmindre den har fastslået, at det rejste spørgsmål ikke er relevant, eller at den omhandlede EU-retlige bestemmelse allerede er blevet fortolket af Domstolen, eller at EU-rettens korrekte fortolkning fremgår med en sådan klarhed, at der ikke er plads til en rimelig fortolknings tvivl (se dom af 6.10.2021,

C-561/19, Consorzio Italian Management og Catania Multiservizi, [præmis 32 og 33] og den deri anførte praksis, navnlig den ovennævnte dom i sag C-283/81, Cilfit).

[22] I nærværende sag har fortolkningen af udtrykket »omyl« [»ved en utilsigtet fejltagelse«] som omhandlet i toldkodeksens artikel 116, stk. 7, en afgørende betydning, idet kun på dette grundlag vil Nejvyšší správní soud (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) kunne efterprøve, hvorvidt toldmyndighedernes foretagelse af genindførelse af toldskylden var lovligt. Af denne grund kan problemstillingen ikke anses som *acte éclairé*, og henset til dennes tvetydige karakter kan den ej heller anses som *acte clair*.

[Udelades]

ARBEJDSDOKUMENT